Jeesus sovitti syntimme RISTILLÄ RUUMIISSAAN!

Spara som PDF

On valitettavasti tavallista, että eri kristilliset julistajat

opetuksessaan menevät sen yli, mille on tukea Raamatussa. Näin tehdään esimerkiksi, kun on kyse Jeesuksen sovitustyöstä ristillä. Kyseessä on sekä lisäys Raamattuun tai siitä pois ottaminen. Sitä voi miettiä, mikä sen tarkoituksena on, mutta huolimatta mielipiteistä, on vakavaa, kun ei olla tarkkoja Raamatun välittämän viestin suhteen; on suorastaan epärehellistä olla pidättäytymättä Raamatun meille antamiin kehyksiin. Siksi meidän täytyy kaikkia valvoa itseämme ja julistajiamme niin, että ojentaudumme tämän alla olevan Paavalin kehotuksen mukaan:

> 1 Kor 4:6: "Tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollokseen, teidän tähtenne, että meistä oppisitte tämän: '**Ei yli sen, mikä kirjoitettu on** ', ettette pöyhkeillen asettuisi mikä minkin puolelle toista vastaan"

Jos olet perehtynyt niihin harhaoppeihin, jotka ovat Uskonliikkeen teologian peruskiviä, niin tiedät, että yhdellä niistä tarkoitetaan Jeesuksen "kuolleen hengellisesti", He antavat ymmärtää, että Jeesuksen oli pakko kuolla myös "hengellinen kuolema", tulla "erotetuksi Jumalasta", jotta lunastuksella olisi jotain arvoa. Mutta tämähän ei tietenkään pidä yhtä Raamatun kanssa, ja se on sitä paitsi vaarallinen harhaoppi monin tavoin, koska sen mukana Jeesuksesta otetaan pois Hänen jumalisuutensa. Jeesushan ON Jumala! Jeesus on Jumala ihmisen ruumiiseen tulleena ja eikä Häntä koskaan voida erottaa pois Jumalasta! Jos nyt sitten kuitenkin sanotaan, että Jeesus kuoli hengellisesti ja erotettiin pois Jumalasta, silloin Jeesus on jotain vähemmän kuin Jumala; silloin Uskonliikkeen Jeesus on muu Jeesus kuin Raamatun Jeesus! Tämä on oikein tärkeä esimerkki siitä, kuinka KAUAS mennään siitä, mitä Kirjoitukset meille sanovat, mutta ei se ollut tämä harhaoppi, jonka halusin tuoda esiin tässä tekstissä vaan jokin samankaltainen sen sijaan.

Silloin tällöin ilmestyy variaatioita Uskonliikkeen harhaopista, jota juuri olen kuvannut. Jotkut ovat sitä mieltä, että Jeesuksen oli pakko "tuntea" kaikki se synti, jonka puolesta Hän kuoli, ja aivan kuin "tulla yhdeksi synnin kanssa" ja siten erotetuksi Isästä. Toiset ovat sitä mieltä, että oli välttämätöntä, että Jeesuksen oli pakko kärsiä "sielullisesti", jotta Hänen sovitustyönsä olisi pätevä. Usein tässä on kyse siitä, ettei voida uskoa Jeesuksen fyysisen kuoleman olleen riittävä uhri koko maailman syntien puolesta. Mutta tämä on sen ulkopuolella, mitä Raamattu meille näyttää. Ja minä, kuten sanoin, voin ihmetellä, miksi jotkut yrittävät lisätä asioita Jumalan valitsemaan täydelliseen uhriin syntiemme puolesta. Jos Jumala sanoo, että Jeesuksen ruumiillinen uhri on riittävä, niin silloin se ON niin!

Luultavasti on muita tarkoitusperiä siinä, että tehdään näitä lisäyksiä Jumalan sovitustyöhön; ehkä yritetään rakentaa todisteita jollekin muulle harhaopille. Niinhän asia oli Uskonliikkeessä, jossa teologialla Jeesuksen "hengellisestä kuolemasta" haluttiin osoittaa, että uskovasta voisi tulla jumalallinen uudestisyntymän kautta, koska annettiin ymmärtää, että Jeesus oli kulkenut edellämme ja tullut uudestisyntyneeksi hengellisen kuolemansa jälkeen ja taas sitten tullut jumalalliseksi. Silloinhan uskova samalla tavalla voi tulla jumalalliseksi heidän mielestään. Mutta Jeesus ei kuollut hengellisesti! Jumalan ei tarvitse syntyä uudesti! Ihmisestä EI voi tulla jumalallista! Eikä meidän tarvitse tehdä Jumalan Sanaa monimutkaisemmaksi, että Hänen evankeliumillaan olisi se vaikutus, jonka Jumala on tarkoittanut!

Jeesuksen <u>ruumis</u> oli välttämätön sovitusuhri!
Mutta miten se nyt sitten on, riittääkö Jeesuksen ruumiillinen kuolema täydelliseksi sovitusuhriksi kaikesta maailman synnistä? Katsotaanpa, mitä Raamattu sanoo Jeesuksen sovitustyöstä. Aloitamme siitä, mitä Jeesus itse sanoi ja sitten mitä apostoli Pietari kirjoitti:

> Luuk 22:19: "Ja hän otti leivän, kiitti, mursi ja antoi heille ja sanoi: 'Tämä on **<u>minun ruumiini,</u> joka teidän edestänne annetaan**. Tehkää se minun muistokseni.' "
>
> 1 Piet 2:24: "joka itse kantoi meidän syntimme **<u>ruumiissansa</u>** ristinpuuhun, että me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja **hänen haavainsa kautta** te olette paratut."

Pietari haki mm. nämä sanat Jesajan kirjasta:

> Jes 53:5: "hän on **haavoitettu** (ruots. Raamattu = lävistetty, keihästetty, suom. Huom.!) meidän rikkomustemme tähden, **runneltu** meidän pahain tekojemme tähden. **Rangaistus** oli hänen päällänsä, että meillä rauha olisi, ja **hänen haavainsa kautta** me olemme paratut."

Tässä on kristallinkirkasta, että meidän syntimme sovitettiin sillä, että Jeesus naulittiin ristille. Meidät sovitettiin Jumalan kanssa Hänen haavojensa kautta, Hänen ristinkuolemansa kautta. Tietenkään tämä ei tarkoita, että meidät olisi parannettu kaikista sairauksistamme, senhän näkee jokainen valvova kristitty. Syntiinlankeemuksesta seurasi, että ihmisen yhteys Jumalaan vahingoittui, sillä ihminen halusi kulkea omaa tietään ja olla itse kuin Jumala. Moraaliset synnit ovat tämän seurausta, ne ovat oireita siitä, mikä on sairasta. Mikä tuli parannetuksi Jeesuksen sovitustyön kautta, oli meidän **suhteemme** Jumalaan; **yhteys** Jumalan kanssa parannettiin ja perustettiin! Tässä aikaan saadussa suhteessa kuihtuvat synti/oireet pois yhä enemmän. Evankelikaaliset julistajat ja laulunkirjoittajat aikaisemmilta ajoilta näkivät selvästi tämän yhteyden syntien anteeksiantamuksen ja Jeesuksen fyysisen kärsimyksen ja kuoleman välillä. He pystyivät kirjoittamaan: "Jeesuksen haavoissa ovat meidän ainoat turvapaikkamme".

Paavali kuvasi tätä ehkä vielä selvemmin, että juuri Jeesuksen kuolemassa **fyysisessä ruumiissaan** tapahtui sovitus:

> Kol 1:21-22: "Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, **hän nyt on sovittanut poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta**, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä."

Kuten aikaisemmin kirjoitin, jotkut ovat sitä mieltä, että Jeesus tehtiin yhdeksi synnin kanssa ja että tämä oli tarpeellista syntiemme sovittamiseksi. Siten Jeesus siis erotetaan Isästä hetkeksi. Mutta se on Raamatun kohdan 2 Kor 5:21 väärintulkintaa. Jeesusta, joka on Jumala, ei voi tehdä yhdeksi synnin kanssa. Jeesuksesta sen sijaan tehtiin **syntiuhri**! Synnin palkka on kuolema ja juuri SE on Jumalan rangaistus synnistä. Jeesus on siten Jumalan puhdas uhrilammas, joka pinnallisesti oli syntisen ihmisen **kaltainen**, mutta Hän ei ollut syntinen eikä sellaiseksi tullut. Hänellä itsellään ei ollut mitään syntiä, ja siksi Hän oli puhdas uhrilammas. Eikä Hän myöskään voinut ottaa päälleen muiden syntejä. Se, mitä Hän otti päällensä, oli **rangaistus**! "Rangaistus oli Hänen päällänsä" sanoo Jes

53:5! Itse ydinasia Jeesuksen meidän puolestamme suorittamalla kuolemalla ristillä – jossa Hän ottaa syntien rangaistuksen päällensä – oli se, että Hän kokonaan synnittömänä, kokonaan vanhurskaana ja puhtaana kuoli meidän edestämme. Tai voimme sanoa myös näin: Jumala oli päättänyt, että sen, joka syntiä tekee, on kuoltava, mutta Hän itse astui alas maan päälle ja otti itse päällensä sen rangaistuksen, jonka Hän oli synnille määrännyt. Tämä, että Hän otti rangaistuksen päällensä, tarkoittaa juuri sovitusta. Hän kuolee synnittömänä meidän sijastamme!

Voimme verrata tätä Jeesuksen sijaiskuolemaa ajateltavaan skenaarioon, jossa ihminen tuomitaan kuolemaan raskaasta rikoksesta. Kun tämä ihminen teloitetaan, astuu toinen ihminen esiin ja sanoo: "*Minä itse olen täysin syytön, mutta haluan asettua veljeni sijaan ja ottaa hänen kuolemantuomionsa päälleni, jotta veljeni saa elää minun sijastani. Minä rakastan häntä niin paljon*." Jos nyt viranomaiset sallisivat tämän, **ei** tietenkään olisi tarpeellista, että sijaiskuoleman haluavan myös täytyisi tuntea syyllisyyttä, syntiä ja sielullista tuskaa, jotta se (sijaiskuolema) olisi pätevä. Ainoa, mitä vaaditaan, on, että tuomittu ja viranomaiset suostuvat siihen. Nyt Jeesuksen sijaiskuolema puolestamme on niin paljon suurempi kuin esimerkkimme siinä määrin, että se kattaa **kaikki** ihmiset ja **kaiken** synnin ja syyllisyyden – sen minä hyväksyn. Hän ottaa päällensä kaikkien kuolemanrangaistuksen, ja Jumala on päättänyt, että tämä riitti ja riittää. Meidän on vain vastattava myönteisesti, eikä meidän oikeastaan tarvitse mietiskellä tätä enää enempää. Mutta me voimme ja meidän tulee olla ikuisesti kiitollisia!

> Room 6:23: "Sillä synnin palkka on kuolema..."
>
> Joh 1:29: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!"
>
> Heb 9:14: "kuinka paljoa enemmän on Kristuksen veri, hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta **uhrasi itsensä viattomana** Jumalalle!"
>
> Room 8:3: "Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa s**yntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden** ja tuomitsemalla synnin **lihassa** (ruots. Raamattu = **hänen ruumiissaan**; suom. huom.!)."

Se, että Jeesuksen ruumiillinen kuolema lasketaan täydellisesti suoritetuksi syntiuhriksi puolestamme, ilmaistaan myös Raamatussa siten, että **veri** sovittaa syntimme. Ensimmäisessä Raamatun kohdassa tässä alla näemme sitä paitsi, että Jumala Jeesuksen hahmossa kärsi kuoleman syntiemme vuoksi.

> Apt 20:28: "Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän **omalla verellänsä** on itselleen ansainnut."
>
> Heb 9:13-14: Sillä jos kauristen ja härkäin veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen, kuinka paljoa enemmän on **Kristuksen veri,** hänen, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!"

Raamattu näyttä myös, että juuri **ristillä** – jossa Jeesus kuoli fyysisen kuoleman – tapahtui sovitus. Ei se ollut tuonelassa, ei Jeesuksen sielussa tai missään muualla. Sovitus suoritettiin loppuun **ristillä**. Yhdellä ainoalla uhrilla, yhden ainoan kerran, kaikkia aikoja varten.

> Kol 2:15: "Hän riisui (ruots. Raamattu käyttää perfektiä = on riisunut) aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan (ruots. Raamattu sanoo =**ristillä**, ei "hänen kauttaan", suom. huom.!) voiton riemun."
>
> 1 Kor 1:18: "Sillä sana **rististä** on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima."
>
> Joh 19:30: "Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi hän: '**Se on täytetty**', ja kallisti päänsä ja antoi henkensä."
>
> Heb 10:12: "mutta tämä on, **uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä** (ruotsalainen Raamattu jatkaa => **kaikkia aikoja varten => ett enda syndoffer för alla tider**, suom. huom.!)"

Mutta entä sitten Jeesuksen sielullinen kärsimys?
Totta kai Jeesus kärsi myös sielullisesti, mutta tarkoitan sitä, että käsitys sen olevan osa sovitustyötä, on inhimillinen jälkeen päin tehty konstruktio. Kaikki eläinuhrithan Vanhassa testamentissa osoittavat, että juuri ruumiillinen uhri, virheetön uhrieläin, luettiin sovitusuhriksi. Se asia, että Jeesus eli kiusattuna, suojattomana hyljeksittynä, halveksittuna ihmisenä ja että Hän sai kärsiä sielullisesti sekä ennen ristiinnaulitsemista (Getsemanessa) ja kidutuksen sekä ristiinnaulitsemisen aikana, tuo meille toisen sisällön kuin sovituksen. Asia on sen sijaan niin, että Jumala Jeesuksen kautta on saanut itse kokea, miltä tuntuu olla ihminen kovassa maailmassa. Jumala varmasti sen tiesi kuitenkin, mutta meille se

näytetään pedagogisesti, että Jumala voi elää ihmisten kärsimyksessä ja kiusauksissa. Juuri tästä Raamattu myös todistaa:

> Heb 4:15: "Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei **voi sääliä meidän heikkouksiamme**, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä."
>
> Jes 53:3: "Hän oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, **kipujen mies ja sairauden tuttava**, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet."

Totta kai Jeesus kärsi sielussaan, kun Hän oli ristillä. Sen me näemme Hänen sanoissaan: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?" (Mark 15:34). Mutta tätä emme voi tulkita niin, että Jumala oli hylännyt Jeesuksen, sillä se ei olisi sopusoinnussa siinä tapauksessa muun Raamatun kanssa. Kun Jeesus huutaa nämä sanat ristillä, niin Hän valottaa useita profetioita Hänestä, jotka täyttyvät juuri tässä tuskaisessa draamassa, mm. niitä, jotka ovat psalmissa 22 ja alkavat juuri näillä sanoilla. Kaikki juutalaiset, jotka seisoivat ja näkivät Jeesuksen ristillä ja kuulivat, mitä Hän huusi, osasivat siten jatkon siihen psalmiin. Silloin tämän psalmin sanat kylvivät uskon siemenen heidän sydämiinsä ja vain 50 päivää myöhemmin pelastui noin 3000 ihmistä (Apt 2:41). Syy siihen, että Jeesus siteerasi psalmin 22 johdantoa, voi itse asiassa olla ollut saada juutalaiset muistamaan sanat siitä psalmista. Ja heidän, jotka miettivät sitä, oliko Jeesus erotettu Jumalasta vai ei, tulee erityisesti tarkkailla sitä, että psalmi mm. jatkuu näin:

> Ps 22: "...Mutta sinä, Herra, älä ole kaukana... Sillä hän ei halveksi kurjan kärsimystä, ei katso sitä ylen, eikä kätke häneltä kasvojansa, vaan kuulee hänen avuksi huutonsa (Ruots. Raamatussa verbit ovat menneessä muodossa= "ei halveksinut"; suom. huom.!) ... Kaikki maan ääret muistavat tämän ja palajavat Herran tykö..."

Jeesushan on tosi Jumala ja tosi ihminen yhdessä ja samassa hahmossa. Häntä ei voida erottaa Jumalasta, koska Hän ON Jumala. Jeesus sanoi myös, että Hän ja Isä ovat YKSI (Joh 10:30). Mutta tosi-ihmisenä Hän saattoi myös kokea ahdistusta ja hätää, ja siellä ristillä Hän tietysti koki niin. Jokainen kristitty, joka kokee vaikeaa hätää, voi joutua vaikeaan epäuskoon ja uskoon siihen, että Jumala on hyljännyt hänet, mutta Raamattu osoittaa, että Jumala ei koskaan hylkää meitä. Joten vaikka kärsimmekin, siinä on kuitenkin Jumala läsnä. Ja vaikka Jeesus sillä hetkellä koetellussa sielussaan kärsi vaikeita tuskia, niin Hän ei tietenkään ollut

erotettu Jumalasta. Senhän me näemme siinä, että Jeesus kommunikoi Isänsä kanssa sekä ennen että jälkeen sen, kun Jeesus huusi ne sanat, joita siteerasin.

Jos nyt yliviivaamme määrätietoisesti sen teologisen harhaopin, että Jeesus ristillä erotettiin pois Isästä, niin sen me teemme tällä Raamatun jakeella:

> 2 Kor 5:19: "Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa."

Siteeratakseni erästä toista uskon puolustajaa: "Keskellä Jumalan mielisuosion kaipausta, ilman vahvistusta, tuskassa, teurastuksen kärsimyksessä ja Kristuksen ruumiin ja veren uhrissa, **Jumala oli Kristuksessa** ja lunasti maailman itsensä kanssa." Siis: juuri siinä ristillä, juuri, kun sovitus tapahtui, **juuri tarkasti silloin Jumala oli Jeesuksen Kristuksen ruumiissa**! Silloin Hän oli siellä! Se oli itse tärkein kohta, itse edellytys tälle puhtaalle uhrille ja tälle täydelliselle ja yleispätevälle sovitukselle.

Tämä, mitä nyt olen ottanut esille, on erittäin tärkeä osa todellista evankelikaalista uskoa, ja tärkeä lisä siihen, että usko säilyy terveenä! Halusin saada myös sanotuksi, ettei meidän tule lisätä mitään muuta Raamatun sisältöön kuin mitä siellä kerrotaan. Ei myöskään vähentää siitä mitään. Jos kuitenkin sen teemme, syynä on kyllä usein se, että haluamme konstruoida tukea muulle ajatukselle (tai julistajalle), joka ei myöskään ole Raamattuun ankkuroitunut. Tässä meidän täytyy valvoa sekä itseämme että muita, ettemme luisu pois epätotuuksinemme ja harhaoppeinemme, sillä Raamatun opetuksen yli meneminen – ja niin opettaminen – ei ehdottomasti ole mitään, minkä Jumala ottaa kevyesti!

/Lennart

Suomennos 26.1.2018 */Sylvi Hänninen*